

ZEMĚ ŽIVITELKA 2004

Už nikdo dnes nedokáže spočítat, pokolikáté se v Českých Budějovicích konala tradiční mládežnická akce s názvem Země živitelka. S určitostí ale víme, že to bylo v letošním druhém zářijovém víkendu už nejméně po dvacáté osmé.

Páteční večer slouží vždy k poznání hosta, který má druhý den kázání. Je koncipován jako klidné a pohodové povídání, s touhou docílit „obývákovou“ atmosféru. Hlavním hostem byl Daniel Duda a v páteční večer nešlo nakonec jen o seznámení s Danielem, ale i o přemýšlení o předsudcích v nás, o prožívání naší víry i o otázkách, které si křesťané neradi pokládají. Atmosféru večera spolu s Danielem Dudou vytvářel Pepa Nadrchal, který dokázal s citem pokládat správné otázky ve správnou chvíli, a také tematické hudební videoklipy, provázející nás celým večerem.

Sobotní škola byla znovu něčím těžko viděným v našich sborech. Proměnila se v živý song servis. Petr Adame a kamarádi z Plzně vytvořili atmosféru pro chvály. Přestože jsou mnozí z nás na toto slovo alergičtí, nenalézám v tomto případě za slovo chvály adekvátní náhradu.

Poté přišlo na řadu netypické divadelní kázání Daniela Dudy coby Matouše — celníka a Ježíšova učedníka. Psal svému zaměstnavateli důvody, proč opouští lukrativní zaměstnání a odchází s Ježíšem. Kázání mělo šance zaujmout a zasáhnout co největší okruh mladých lidí. Doufám, že se tak i stalo.

Odpolední program byl ve znamení vystoupení čtyř mládežnických skupin. Každé vystoupení bylo jiné a jedinečné. Společně však tato vystoupení tvořila kompaktní celek, který ukazoval na otevřenost mladých lidí k současným problémům a také na odvahu dělat si legraci ze sebe samých.

Večer nás čekal koncert hudební skupiny Jarret, která svým nadšením strhla mnohé z nás. Pro nespavce pak bylo ještě připraveno večerní promítání. V neděli nás objednaný autobus dovezl do lázeňského městečka Třeboň, kde si každý vybral z několika možností, kam jít a co vidět.

Kdo by si však myslel, že to bylo všechno, co jsme mohli na akci zažít, moc by se mýlil. Mezi tím vším byly tolik vítané chvíle pro jídlo, procházky městem, nová seznámení, nová přátelství, nové kontakty, mnoho povídání i smíchu. A taky nějaká ta hodina spaní, ale těch moc nebylo. Spát se přece bude až doma.

Živitelka byla znovu místem, kde jsme se mohli všichni sejit, dát něco dohromady, a tím přispět k tomu, aby nám bylo všem dobře. Byla místem, kde jsme se mohli cítit uvolněně a radovat se ze společenství mezi námi i Bohem.

P.S. Sobotní kázání Daniela Dudy, spolu s mnoha fotkami a dalšími materiály, naleznete na <http://zivitelka.zde.cz>

LUĐA K:-)

